

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conversio Magni Avgvstini, Postea Hypponensis Antistitis
Maximi**

Werner, Ignaz

Lincii, M DC XCII.

§. VIII. Affectus Divi Augustini gravitatem peccati mortalis, ex ratione
offensæ, & ingratitudeinis erga Divinam Majestatem detestantis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70025)

omnia opera ejus : Pudet, ô DEUS pudet peccâsse in tam bonū dominum; erravi, sicut ovis, quæ periit, reduc errantem, suscipe revertentem; non declinabo ampliùs à vijs tuis, mi DEUS! nusquàm ampliùs contemnam tuam Majestatem, nusquàm negligam tuam bonitatem. O DEUS, ne memineris iniquitatum mearum : sed anticipent me citò misericordiæ tuæ, inter quas absconde animam meam revertentem ad te, ô DEUS, & amor meus in æternum.

§. VIII.

Affectus Divi Augustini gravitatem peccati mortalis, ex ratione offensa, & ingratitude erga Divinam Majestatem detestantis.

EGO (a) filius ancillæ tuæ, qui me comendavi emanui tuæ, jam his meis pauperculis Confessionibus confitear tibi, liberator meus, toto corde meo, & recolam ad mentem meam omnia bona, quæ fecisti mihi à juventute mea, in omni vita mea, scio namque, quòd ingratitude multum tibi displiceat : quæ est radix totius mali spiritualis, & ventus quidam desiccans & urens; omne bonum obstruens, fontem divinæ misericordiæ tuæ super hominem, qua & mor-

M 3

tua

(a) D. Aug. in soliloquijs c. 18.

tua jam non moriuntur, & viva jam opera mo-
 riuntur, & ultra non adipiscuntur, & ego Do-
 mine gratias tibi agam, ne sim ingratus tibi, li-
 berator meus, quoniam liberasti me. Quoties
 ego peccavi, & ipse paratus fuit deglutire me;
 sed tu Domine Deus meus defendisti me; cum
 contra te iniquè agebam, cum tua mandata
 frangebam, stabat ipse paratus, ut me raperet ad
 infernum, sed tu prohibebas. Ego te offende-
 bam, & tu me defendebas, ego te non timebam,
 & tu me custodiebas, à te recedebam, & inimi-
 co meo me exhibebam; tu ipsum ne me acci-
 peret, deterrebas; hæc mihi tu, Domine Deus
 meus beneficia conferebas, & ego miser non
 cognoscebam. Sic enim me multoties à fauci-
 bus diaboli liberasti, de ore leonis eripuisti, &
 ab inferno, licet nescientem multis vicibus re-
 duxisti. Descendi enim usque ad portas inferni,
 & ne illuc intrarem, tu me tenuisti. Appro-
 pinquabam usque ad portas mortis, & ne me
 ipsæ caperent, tu fecisti. De morte etiam cor-
 poris sapius eruisti me, Salvator meus, cum
 graves morbi tenerent me; cum fui in pericu-
 lis mortis per mare, per terras; ab igne & gla-
 dio, & ab omni periculo liberans, semper mihi
 astans, & misericorditer salvans. Sciebas tu qui-
 dem

dem Domine, quia si tunc mors me occupâ-
 set, infernus animam meam suscepisset, & per-
 petuò damnatus fuisssem; sed tua misericordia,
 & tua gratia prævenit me, eripiens me de mor-
 te corporis, & de morte animæ, Domine Deus
 meus. Hæc & multa mihi tua alia beneficia ex-
 hibuisti, & ego eram cæcus, & non cognovi,
 donec illuminâsti me, nunc igitur lux animæ
 meæ, Domine Deus meus, vita mea, per quam
 vivo; lumen oculorum meorum, per quod
 video; en illuminâsti me, & cognosco te: quia
 vivo per te, & gratias ago tibi, licet viles, & exi-
 les, & impares beneficijs tuis, quales habet mea
 fragilitas, offero, quoniam tu es solus Deus meus,
 Creator meus benignus, qui amas nostras ani-
 mas, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. En ego
 primus inter peccatores, quos salvâsti, ut exem-
 plum alijs tribuam benignissimæ pietatis tuæ.
 Confiteor tibi beneficia tua magna, quoniã cri-
 puisti me de inferno inferiori semel, & secundo
 & tertio & centies, & millies, & ego semper, ad
 infernum tendebam, & tu me semper reduce-
 bas, & justè millies damnâsses me, si voluisses.
 Noluiti, quia amas animas, & dissimulas pecca-
 ta hominum propter pœnitentiam. Domine
 Deus meus multæ misericordiæ in omnibus vijs

tuis. Nunc ergò video hæc, Domine Deus meus,
 & cognosco per lumen tuum, & deficit anima
 mea super misericordia tua magna, quæ est super
 me, quoniam eripuisti animam meam, ex infer-
 no inferiori, & me ad vitam reduxisti. Totus e-
 nim eram in morte, totum me resuscitasti. Tu-
 um igitur sit totum id, quod vivo: & totus
 totum me tibi offero, totus spiritus, totum cor-
 pus, tota vita mea vivat tibi, vita mea
 dulcis: quoniam totum me liberasti, ut totum
 me possideres: Totum me refecisti, ut totum
 me haberes. Diligam te igitur, Domine vir-
 tus mea; diligam te ineffabilis exultatio mea:
 & vivam jam non mihi, sed tibi. Tota vita mea,
 quæ perierat in miseria mea, resuscitata est in
 misericordia tua; qui es Deus misericors, & mi-
 serator, & multæ misericordiæ in millia his, qui
 diligunt nomen tuum. Idcirco Domine Deus
 meus, sanctificator meus, jussisti in lege tua, ut
 diligam te toto corde meo, tota anima mea,
 tota mente mea, tota fortitudine mea, & totis
 viribus meis, & etiam ex intimis medullis cordis
 mei, omnibus horis & momentis, quibus fruor
 bonis misericordiæ tuæ; quoniam semper pe-
 rirem, nisi quia semper regis me; semper mo-
 rerer, nisi quia semper me vivificas; & omni
 mo-

momento me tibi obligas, dum omni momento mihi tua magna beneficia præstas. Sicut ergo nulla hora est, vel punctum in omni vita mea, quo tuo beneficio non utar: sic nullum debet esse momentum, quo te non habeam ante oculos, in mea memoria; & te non diligam ex omni fortitudine mea. Sed nec hoc valeo, nisi tu dederis mihi: cujus est omne donum bonum, & omne datum optimum, descendens à Patre luminum; apud quem non est transmutatio; nec vicissitudinis obumbratio; non enim est volentis, neque currentis, sed tui miserentis, ut diligam te. Tuum est Domine hoc donum, cujus est omne bonum, jubes te diligere; da quod jubes, & jube, quod vis.

Nam miser(a) ego, ex me, ô Deus meus! nihil possum, ergò quantum teneor diligere te, ostende mihi; quantum debeo laudare te, demonstra mihi: quantum debeo placere tibi, innotesce mihi. Intona, Domine de super voce grandi, & forti in interiorem aurem cordis mei: doce me, & salva me: & collaudabo te, qui creâsti; me cùm nihil essem, qui illuminâsti me, cùm in tenebris essem; qui resuscitâsti me, cùm mortuus essem; qui pavisti me à juventute mea omnibus bonis tuis. Hunc inutilem vermem,

M 5

fatent-

(a) D. August. in soliloq. c. 7.

fatentem peccatis, nutris omnibus optimis do-
 nistuis. Aperi mihi \hat{o} clavis David, qui aperis,
 & nemo claudit illi, cui tu aperis: claudis, & ne-
 mo aperit illi, cui tu claudis. Aperi mihi ostium
 luminis tui, ut ingrediar, & videam, & cogno-
 scam & confitear tibi in toto corde meo, quia
 misericordia tua magna est super me, & eruis-
 animam meam ex inferno inferiori, Domine
 Deus noster, quàm admirabile & laudabile est
 nomen tuum, in universa terra! ecquid est ho-
 mo, quòd memor es ejus? aut filius hominis,
 quoniam visitas eum? Domine spes Sancto-
 rum, & turris fortitudinis eorum. Deus vita
 animæ meæ, per quam vivo, sine qua morior
 Lumen oculorum meorum, per quod video, si-
 ne quo orbor. Gaudium cordis mei, & lætiti-
 spiritûs mei, diligam te toto corde meo, & toto
 animo meo, & totis medullis, & visceribus me-
 is, quia tu prior dilexisti me. Et unde hoc mihi
 \hat{o} Creator cœli & terræ, & abyssi, qui bonorum
 meorum non indiges, unde hoc mihi, quòd di-
 lexisti me? \hat{o} sapientia, quæ aperis os mutorum!
 \hat{o} verbum! per quod facta sunt omnia: aperi os
 meum, da mihi vocem laudis, ut enarrem om-
 nia beneficia tua, quæ mihi Domine, à prin-
 cipio contulisti. Ecce enim sum, quia tu creasti
 me

me: & quòd me creares, & in numero creaturarum tuarum numerares ab æterno: tu præordinâsti me antequã quicquam faceres à principio, antequam extenderes cœlos, necdum erant abyssi: adhuc terram non feceras, nec montes fundaveras, necdum fontes eruperant: antequam hæc omnia, quæ fecisti per verbum faceres, me creaturam tuam fore, certissima veritatis tuæ providentia prævidisti, & esse me creaturam tuam voluisti. Et hoc unde mihi Domine benignissime? Deus altissime? Pater misericordissime? Creator potentissime? & semper mitissime? quæ mea merita? quæ mea gratia? ut complaceret ante conspectum tuæ magnificæ majestatis, creare me? non eram & creâsti me: nihil fueram, & de nihilo me aliquid fecisti. Quale autem aliquid? non stillam aquæ, non ignem, non avem, vel piscem, non serpentem, vel aliquid ex brutis animalibus, non lapidem, vel lignum; non ex eorum genere, quæ tantum habent esse; vel ex eorum, quæ tantum esse possunt, & crescere; non ex eorum genere, quæ tantum esse, & crescere, & sentire possunt: sed super omnia hæc, voluisti me esse ex his, quæ habent esse, & crescere, quia sum & cresco: & ex his, quæ sunt, crescunt, &

sen

sentiunt: quia sum, cresco, & sentio. Et paulò minùs parem me creâsti Angelis; quia rationem te cognoscendi, cum ipsis à te communem accepi. Sed paulò minùs utique dixi. Nam tuam felicem notitiam jam habent per speciem, ego autem per spem, illi facie ad faciem, ego per speculum in ænigmate; illi plenè, ego autem ex parte. Quid ergo retribuam tibi, da debitam gratitudinem ô Deus meus! & amen meus, non recedam ampliùs à te in æternum. Amen.

§. IX.

Gravitas peccati mortalis ex eo desumitur, quòd quodvis peccatum mortale causa sit Passionis, Dolorum, & Mortis Christi Domini

Ultimum, eumque luctuosissimum peccatum, tibi ô peccator! proponit Doctorum gentium his verbis: (a) Rursùm crucifigentes sibi metipsis Filium Dei, & ostentui habentes. Quasi dicat, quoties peccas, homo! toties quantum est ex te Christi dolores, passionem, & mortem renovas: qui enim est causa causæ, & causa causati, & qui ponit id, unde aliquid necessarium est consequens, ut aliunde nunquam sequatur, censetur jure optimo in illud etiam consequens

(a) Habr. 6.